

kunne underkastes ommåling af dansk målingsmyndighed i tilslutning til ombygningen, — jfr. for så vidt angår skibe, der er omfattet af konventionens bestemmelser, dennes art. 4.

Kontrolmåling, jfr. bestemmelsen i litra c, kan i praksis navnlig tænkes foretaget til konstatering af, hvorvidt der ved et målt skib måtte være foretaget forandringer af den under litra b omhandlede art. Et andet praktisk tilfælde af kontrolmåling er omhandlet ovenfor i bemærkningerne til § 2. Endelig kan — som angivet i teksten — sådan måling ske efter andragende fra skibets ejer, dog at målingsmyndigheden skal finde andragendet rimeligt motiveret.

Til § 7.

De nærmere regler om, i hvilke tilfælde der i forbindelse med om- eller kontrolmåling kan ske berigtigelse af det eksisterende målebrev, er ved § 12, stk. 1, foreslået henskuet til administrativ afgørelse. Der bør herved tages hensyn på den ene side til, at berigtigelse er en hurtig og praktisk fremgangsmåde frem for at skride til nyt målebrevs udstedelse, på den anden side til, at det er af vigtighed, at målebrevets klarhed og overskuelighed bibeholdes, således at der som hovedregel for eet og samme målebrevs vedkommende ikke bør ske berigtigelse mere end een gang.

I overensstemmelse med almindelig, hidtil fulgt praksis udtaler de internationale skibsmålingsreglers artikel 5, at den beregnede nettotonnage skal påmærkes skibet som en yderligere bevidnelse af målingens resultat sideordnet med målebrevet samt til godtgørelse af skibets identitet. Ifølge det samtidig forelagte forslag til lov om ændring i lov om skibes registrering bør bestemmelserne om denne indhugning udgå af registreringsloven af de i bemærkningerne til forslaget angivne grunde; og det foreslås derfor at optage en hertil svarende bestemmelse i nærværende paragraf som stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 indeholder hjemmel for, at der undtagesvis, f. eks. i forbindelse med midlertidige sejtilladelser, jfr. herved lov om skibes registrering (lovbekendtgørelse nr. 103 af 4. maj 1927) § 10, stk. 4, udfærdiges en tidsbegrænset attestation vedrørende skibets brutto- og nettotonnage.

Vedrørende bestemmelsen i stk. 5 bemærkes, at kanalcertifikaterne udstedes som selvstændige dokumenter, jfr. bekendtgørelserne nr. 69 af 28. maj 1878 (Suez-kanalen) og nr. 197 af 28. august 1914 (Panama-kanalen); som følge af kanalselskabernes specielle målingsregler vil en særlig supplerende måling af skibet som regel være nødvendig.

De appendiks-målebrev, der hidtil har været

krævet for danske skibe ved anløb af svenske havne, jfr. bekendtgørelse nr. 32 af 27. februar 1926, vil bortfalde ved Sveriges overgang til Oslo-konventionens målingssystem pr. 1. januar 1955.

Til § 8.

Paragraffen omhandler den pligt, der påhviler rederen — eventuelt tillige vedkommende danske værft, jfr. dens stk. 2 — til at anmelde skibet til måling, for at målingsmyndighederne kan fastsætte det for målingens foretagelse mest belejlige tidspunkt.

Hvad specielt angår skibe, der indføres fra udlandet, jfr. stk. 1, b, bemærkes, at målingen vil kunne ske allerede før skibets ankomst til dansk havn. Anmeldelsespligt vil således ikke bestå ved et indført skibs første anløb af dansk havn, hvis skibet allerede i udlandet er blevet målt af danske målingsmyndigheder eller på disses vegne, jfr. § 2, stk. 2.

Til § 9.

Det er sædvane, at der ved målenes optagelse i skibet fra rederiets eller værftets side stilles fornøden, kvalificeret medhjælp til rådighed for den pågældende målingsmyndighed, men til sikring af målingens gennemførelse i alle tilfælde findes det ønskeligt, at loven indeholder udtrykkelig bestemmelse herom.

I bestemmelsen om ryddeliggørelse af rum ligger bl. a., at der ikke bør indtages last eller ballast, når det vides, at måling skal finde sted.

Til § 10.

De heromhandlede omkostninger vil navnlig bestå i skibstilsynets positive udgifter til rejser og dagpenge, men vil også kunne omfatte telegramudgifter o. lign.

Det vil afhænge af dansk rets almindelige regler, om udgifter af den nævnte art, når de er opstået som følge ikke af en rekvireret, men af en på det offentlige initiativ foretaget måling, skal afholdes endeligt af staten eller kan kræves refunderet af vedkommende private.

Til § 11.

1867-lovens bestemmelser om afgifter for måling blev ophævet ved lov nr. 92 af 4. maj 1927, men afgiftsbestemmelser blev påny indført ved lov nr. 119 af 28. marts 1951, hvis regler er gentaget her.

Til bestemmelsen om søpanteret for afgiftskravet bemærkes, at de i sølovens 11. kapitel indeholdte bestemmelser om søpanteret iøvrigt finder anvendelse her.